

Den ærede Taler, der havde Ordet før den højtærede Minister (Bjerre), mente, at Staten ikke kunde yde for mange Penge til det Øjemed, vi her beskæftige os med. Naar vore Efterkommere skulde skrive vor Tids Historie, vilde det være et smukt Vidnesbyrd om Tidens Aand, naar det kunde siges, at vi have ydet en meget stærk Støtte til Fremhjælpning af de forskellige Dyreracer. Jeg tror alligevel, at hvis denne Støtte ydes paa en uheldig Maade, vil det ikke blive saa lyst et Billede, der oprulles, men et noget mørkere. Det er ikke nok, at der kan siges, at Rigsdagen har været saa klarsynet, at den har ydet store Summer, det maa tillige kunne siges, at den har været klarsynet nok til at forstaa, paa hvilke Omraader Pengene skulde anvendes, og til at kontrolere denne Anvendelse. Da man fra Statens Side begyndte at give Tilskud til Forbedring af Dyrebestanden i vort Land, bestod dette udelukkende i, at man ydede Præmier til Dyrskuer. Det System er bibeholdt til Dags Dato og findes ogsaa i stor Maalestok i det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem for Nørre-Sundby (J. Jensen) bekvilede, at der var gjort en heldig Brug af alle disse Penge. Jeg ikke blot slutter mig til det ærede Medlem, men jeg er nær ved at sige, at for mig er det klart, at det er alt for store Summer, der her ydes. Dyrskuerne ere komne til at spille en meget større Rolle hos os end for en Del Aar siden, men om der derved er foregaaet en Forbedring af Dyrebestanden, er et andet Spørgsmaal. I alt Fald i de nordlige Amter i Jylland spille disse Dyrskuer en meget stor Rolle, en Masse Mennesker kommer sammen, selv om de ikke alle komme for at se paa Dyrene. For mig er det et stort Spørgsmaal, om Præmieringen af Dyrene virkelig gør den Nytte, som man venter. En hel Del af de fremstillede Dyr har jo ikke faaet en naturlig Udvikling. Det er gaaet med dem som med de Planter, der komme under saadan Varme og Væde, at Udviklingen bliver unaturlig i Stedet for naturlig. Den Rose, der kommer frem paa Busken i fri Luft og har faaet sin Udvikling der, kan ikke staa Maal med den, der udvikles i et Drivhus, og ligesaa sikkert er det, at en Hingst af dem, som jeg vilde kalde Drivhusprodukter, vel kan blive en hel Del smukkere end den, der faar en naturlig Udvikling, men det er umuligt for den at afsætte dette smukke Præg paa Afkommet. Thi det er kun det naturlige, det medfødte, der kan tænkes overført paa Afkommet, ikke det

der er modtaget ved Fodring med Æg og Kernemælk, som det blev udtalt. Om derfor disse Drivhusfrembringelser ikke bleve saa stærkt præmierede, som Tilfældet har været, var der vist ingen Ulykke sket. Naar vi se de samme Hingste møde frem Aar efter Aar og tage de bedste Præmier ikke blot den individuelle Præmie men ogsaa den for Afkommet — det sidste skal jeg senere komme ind paa — er det et Spørgsmaal, om det ikke for Hestenes personlige Vedkommende kunde være tilstrækkeligt, om de fik Præmie hvert andet eller tredje Aar. Naar en Hest har faaet sin fulde Udvikling og — lad os sige — er bleven præmieret paa Statsskuerne som 4—5 Aars Hingst, kan jeg ikke se, at den vilde tabe sit Renommé, selv om den ikke fik Præmie ogsaa som 6 Aars, naar den dog kom med naar den blev 7—8 Aar. Det vilde være nok, naar Hestene og ogsaa Tyrene fik Præmie hvert andet Aar, naar de ere fuldt udviklede og gik over til at blive gamle Stamdyr. Der ved vilde der spares en hel Del Penge. For Dyrebestandens Forbedring vilde det ikke være til nogen Skade, idet flere ny, gode Dyr vilde kunne komme frem og faa Præmie for disse Penge, og det vilde jo forbedre Dyrebestanden. Jeg er fuldstændig enig i, at det er den vordende Slægt, hvis jeg maa bruge dette Udtryk ogsaa om Dyrene, der skal opmuntres og fremhjælpes. Det er derfor 1, 2 og 3 Aars Dyrene, der skulle præmieres. De gamle Dyr have jo faaet Stempel som gode Avlsdyr og behøve derfor ikke at faa Præmie hvert Aar.

Angaaende Afkomspræmierne har jeg omtalt, at de samme Dyr faa Præmier baade for deres personlige Vedkommende og for Afkommet, og det er jo næsten ogsaa en Selvfølge, at det Dyr eller rettere den Forening eller private Ejer, der er saa lykkelig at have et saadant Dyr, der tager første Præmie for sit eget Vedkommende, ogsaa faar Afkomspræmie. Alligevel er det ikke sikkert, at dette Dyr afsætter bedre Præg paa sit Afkom end andre Dyr. Det ærede Medlem for Nørre-sundby anførte, at han kendte en Hingst, der var ret langt nede i Præmierækken, men som alligevel leverer lige saa godt Afkom som de, der faa de bedste Præmier. Jeg kender en Hingst, der slet ikke har faaet Præmie, men som dog leverer godt Afkom, og jeg er vis paa, at hvis den fik de samme Hopper til Bedækning som de Hingste, der have faaet første Præmie, vilde disse komme til at trække det kor-